

sygn. akt II K 44/22

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Michalski

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Aleksandra Ludwiczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2022 r. w N.

sprawy **D. K., urodzonego w dniu (...) w N., s. M. i B. z d. L.**

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 23 lipca 2021 roku o godz. 19:25 na drodze publicznej nr (...) W. - Ł. gm. N. kierował samochodem osobowym m-ki B. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 1,15 mg/l i 0,98 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn przewidziany w art. 178a § 1 k.k.

II. w dniu 13 września 2021 roku o godz. 20:35 na drodze publicznej w miejscowości N. przy ul. (...) gm. N. kierował samochodem osobowym m-ki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,96 mg/l i 0,99 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn przewidziany w art. 178a § 1 k.k.

III. w dniu 20 czerwca 2021 w godzinach 15:00 - 17:00 nad jeziorem w W., gm. N., woj. (...) spowodował naruszenie czynności narządu ciała S. K. w ten sposób że, wyciągnął ją za ubrania z przedniego fotela pasażera pojazdu marki F. (...) (bdb), w wyniku czego wymieniona upadła na ziemię, po czym ciągnął ją za ubrania po trawiastym podłożu, a następnie kiedy wymieniona chciała wstać z ziemi kilkukrotnie kopnął ją w prawe ramię, lewą rękę i klatkę piersiową oraz w okolice prawego oka powodując w ten sposób u S. K. doznała obrażenia w postaci urazu prawego barku i obojczyka, które to obrażenia skutkują naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni,

tj. o czyn przewidziany w art. 157 § 1 k.k.

IV. w okresie od dnia 26 lipca 2021 roku godz. 22:00 do dnia 27 lipca 2021 roku godz. 06:00 w N. przy ul. (...), gm. N., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch pił spalinowych do przecinania betonu marki S. (...) koloru pomarańczowo - białego o wartości 5000 zł każda, powodując straty o łącznej wartości 10000 zł na szkodę Ł. L., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn przewidziany w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego D. K. - w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I /pierwszym/ aktu oskarżenia - uznaje za winnego tego, że w dniu 23 lipca 2021 r. o godz. 19:25 na drodze publicznej nr (...) na trasie W. - Ł., w powiecie (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 1,31 mg/l, 1,24 mg/l, 1,15 mg/l, 1,13 mg/l, 1,06 mg/l, 1,07 mg/l, 0,95 mg/l i 0,98 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz uznaje oskarżonego D. K. za winnego popełnienia

czynu zabronionego z pkt. II /drugiego/ aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., przy czym ustala, że czynów tych oskarżony dopuścił się w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego D. K. - w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. III /trzecim/ aktu oskarżenia - uznaje za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2021 r. w godzinach 15:00 - 17:00 nad J. W. w W., w powiecie (...), woj. (...), spowodował naruszenie czynności narządów ciała S. K. w ten sposób, że wyciągnął ją za ubrania z przedniego fotela pasażera pojazdu marki F. (...), w wyniku czego wymieniona upadła na ziemię, po czym ciągnął ją za ubrania po trawiastym podłożu, a następnie kilkakrotnie kopał ją w prawe ramię, lewą rękę, klatkę piersiową oraz w okolice prawego oka powodując w ten sposób u S. K. obrażenia ciała w postaci: zwichnięcia II/III stawu barkowo - obojczykowego prawego oraz powierzchownych obrażeń ciała pod postacią podbiegnięć krwawych klatki piersiowej oraz podbiegnięcia krwawego powieki dolnej oka prawego, a także otarć naskórka i podbiegnięć krwawych obu barków, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności obręczy barkowej i kończyny górnej prawej na okres znacznie przekraczający 7 dni, tj. popełnienia przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. k.k. skazuje go na karę 9 /dziewięciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego D. K. - w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. IV /czwartym/ aktu oskarżenia - uznaje za winnego tego, że w dniu 26 lipca 2021 r. po godz. 17:00 w N. przy ul. (...), w powiecie (...), woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch pił spalinowych do przecinania betonu marki S. (...) koloru pomarańczowo - białego o wartości 5000 zł każda zaopatrzonych w dwie nowe tarcze do cięcia betonu o wartości 500 zł każda, powodując straty o łącznej wartości 11000 zł na szkodę Ł. L., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności z pkt. I /pierwszego/, II /drugiego/ i III /trzeciego/ orzeka wobec oskarżonego D. K. karę łączną 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. za czyny z pkt. I /pierwszego/ orzeka wobec oskarżonego D. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 /czterech/ lat, przy czym na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonemu D. K. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 lipca 2021 r.;

VI. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. za czyny z pkt. I /pierwszego/ orzeka wobec oskarżonego D. K. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 /pięć tysięcy/ złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. za czyn z pkt. II /drugiego/ orzeka wobec oskarżonego D. K. środek kompensacyjny w postaci zadośćuczynienia za wyrządzoną przestępstwem krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej S. K. kwoty 2000 /dwa tysiące/ złotych;

VIII. na podstawie art. 41a § 1 i § 4 k.k. za czyn z pkt. II /drugiego/ orzeka wobec oskarżonego D. K. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną S. K. na okres 5 /pięć/ lat oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej S. K. na odległość mniejszą niż 20 /dwadzieścia/ metrów na okres 5 /pięć/ lat,

IX. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. IV /czwartym/ wobec oskarżonego D. K. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz. 19:30 dnia 23 lipca 2021 r. od godz. 12:47 do dnia 24 lipca 2021 r.;

X. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze /Dz. U. z 2015 r., poz. 615 z późn. zm./ w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu /Dz. U. z 2019 r., poz. 18/ przyznaje adwokat A. W. Kancelaria Adwokacka w N. od Skarbu Państwa kwotę 420 / czterysta dwadzieścia/ złotych wraz z należnym podatkiem VAT w kwocie 96,60 zł /dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy/ tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu sądowym, tj. łącznie kwotę 516,60 /pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy/ złotych;

XI. na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego D. K. w całości od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 44/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

7. USTALENIE FAKTÓW			
7.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. K.	<p>w dniu 23 lipca 2021 r. o godz. 19:25 na drodze publicznej nr (...) na trasie W. - Ł., w powiecie (...), woj. (...) kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 1,31 mg/l, 1,24 mg/l, 1,15 mg/l, 1,13 mg/l, 1,06 mg/l, 1,07 mg/l, 0,95 mg/l i 0,98 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.2.	D. K.	<p>w dniu 13 września 2021 roku o godz. 20:35 na drodze publicznej w miejscowości N. przy ul. (...) gm. N. kierował samochodem osobowym m-ki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,96 mg/l i 0,99</p>	

		mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, <i>tj. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.3.	D. K.	w dniu 20 czerwca 2021 r. w godzinach 15:00 - 17:00 nad J. W. w W., w powiecie (...), woj. (...), spowodował naruszenie czynności narządów ciała S. K. w ten sposób, że wyciągnął ją za ubrania z przedniego fotela pasażera pojazdu marki F. (...), w wyniku czego wymieniona upadła na ziemię, po czym ciągnął ją za ubrania po trawiastym podłożu, a następnie kilkakrotnie kopał ją w prawe ramię, lewą rękę, klatkę piersiową oraz w okolice prawego oka powodując w ten sposób u S. K. obrażenia ciała w postaci: zwichnięcia II/ III stawu barkowo - obojczykowego prawego oraz powierzchownych obrażeń ciała pod postacią podbiegnięć krwawych klatki piersiowej oraz podbiegnięcia krwawego powieki dolnej oka prawego, a także otarć naskórka i podbiegnięć krwawych obu barków, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności obręczy barkowej i kończyny górnej prawej	

		na okres znacznie przekraczający 7 dni, tj. przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.4.	D. K.	w dniu 26 lipca 2021 r. po godz. 17:00 w N. przy ul. (...), w powiecie (...), woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch pił spalinowych do przecinania betonu marki S. (...) koloru pomarańczowo - białego o wartości 5000 zł każda zaopatrzonych w dwie nowe tarcze do cięcia betonu o wartości 500 zł każda, powodując straty o łącznej wartości 11000 zł na szkodę Ł. L., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
7.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
8. OCena DOWODÓW			
8.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
8.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
9. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	I.	D. K.

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego dał podstawy do przypisania oskarżonemu dwóch przestępstw z art. 178a § 1 k.k. Przepis art. 178a § 1 k.k. stanowi, że „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze”. Postępowanie dowodowe wykazało bezsprzecznie i w sposób niewątpliwy, że za każdym razem oskarżony prowadził pojazd mechaniczny po drogach publicznych w ruchu lądowym. Sprawca działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm ³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Fakt		

prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie sprowadził konkretnego niebezpieczeństwa. Mając na uwadze, że oba przestępstwa zakwalifikowane z art. 178a § 1 k.k. oskarżony popełnił w krótkich odstępach czasu /na przestrzeni 2 miesięcy, dokładnie w dniach 23 lipca 2021 r. i 13 września 2021 r./, z wykorzystaniem takiej samej sposobności zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw/ Sąd przyjął, iż oskarżony obu czynów dopuścił się w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i skazał go za oba przestępstwa, wymierzając mu za nie jedną karę.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	D. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Typ przestępstwa określonego w art.			

157 § 1 k.k. polega na spowodowaniu tzw. średniego uszczerbku na zdrowiu, co oznacza takie naruszenie czynności narządu ciała, lub rozstrój zdrowia, który trwa powyżej 7 dni, ale nie mieści się w kategorii ciężkiego uszczerbku w rozumieniu art. 156 k.k. Jest to przestępstwo powszechne, które może zostać popełnione umyślnie w obu postaciach zamiaru. Sprawca musi więc obejmować swoją świadomością przynajmniej możliwość spowodowania skutku określonego jako naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, przy czym postać tego naruszenia nie musi być skonkretyzowana w jego świadomości, przybrać może postać tak zwanego zamiaru ogólnego / Kodeks karny, Część szczególna, Komentarz pod red. J.Giezka, Lex/El 2014/. Oskarżony wywlókł pokrzywdzoną z samochodu, ciągnął ją po trawiastym podłożu i zadawał jej uderzenia – kopał w ramię, lewą rękę, klatkę piersiową, w okolice prawego oka, powodując w ten sposób obrażenia, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres znacznie przekraczający 7 dni. Sposób działania sprawy, a w szczególności

<p>umieszczenie zadawanych uderzeń / głowa, twarz, okolice oka, klatka piersiowa/ wskazują, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem co najmniej ewentualnym. Oskarżony swoim zachowaniem w pełni wyczerpał znamiona występku z art. 157 § 1 k.k.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	III	D. K.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Kradzież polega na zabraniu cudzej rzeczy w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej i przeniesienie go w sferę władztwa sprawcy zaboru. Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest rzecz ruchoma, mająca wartość ekonomiczną, która musi być cudza, tzn. powinna ona stanowić czyjąś własność i znajdować się w czyimś posiadaniu, a zatem być rzeczą do której przestępca nie ma żadnego prawa. Do postawienia zarzutu popelnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. koniecznym jest nadto, aby sprawca działał w celu przywłaszczenia,</p>			

przestępstwo to jest bowiem przestępstwem kierunkowym.

Stwierdzenie, iż zabór ma być dokonany w celu przywłaszczenia oznacza, iż sprawca musi działać z zamiarem włączenia rzeczy do swojego majątku i postępowania z nią jak właściciel.

Przenosząc te rozważania na grunt okoliczności niniejszej sprawy należy wskazać, że oskarżony D. K. dopuszczając się czynu z pkt IV aktu oskarżenia zrealizował znamiona przestępstwa kradzieży /art. 278 § 1 k.k./. Oskarżony zabrał piły należące do Ł. L., wyniósł je z posesji pokrzywdzonego, postępując z nimi jak właściciel. Oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 27 czerwca 2019 r. sygn. akt II K 255/19 D. K. został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., którą to karę odbywał w okresie od 4 grudnia 2019 r. do 28 lipca 2020 r /k. 214/. Przestępstwa przypisanego w niniejszej sprawie dopuścił się w dniu 26 lipca 2021 r., a zatem przed upływem 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia

wolności za umyślne przestępstwo podobne.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
10. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K.	I.	I.	<p>Za przypisane oskarżonemu w pkt. I wyroku przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że tak wymierzona kara jest współmierna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo - przedmiotowe sprawy, w tym przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, czym stworzył zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony swoim zachowaniem wygenerował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w naruszeniu istotnego dobra prawnego - poważnym zagrożeniu bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. Popełnił czyn zabroniony umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, a więc stopień zawinienia oskarżonego był wysoki. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd na jego korzyść uwzględnił</p>

			<p>jego przyznanie się do winy, na niekorzyść przyjęto jego uprzednią karalność oraz wysoki stopień intoksykacji organizmu alkoholem. Kara tak ukształtowana co do rodzaju i wymiaru spełni cele kary w zakresie jej oddziaływania ogólnospołecznego oraz cele kary w zakresie oddziaływania indywidualnego.</p> <p>Stosowanie wobec oskarżonego kary łagodniejszego rodzaju byłoby w ocenie Sądu nieskuteczne, a to z uwagi na jego wcześniejszą karalność, oskarżony był karany sądownie, wymierzano mu kary wolnościowe, jednak jak się okazało ich rodzaj nie zdeterminował oskarżonego do przewartościowania swojej postawy życiowej i powrócił na drogę przestępstwa.</p>
D. K.	II.	II.	<p>Za przypisane oskarżonemu w pkt. II wyroku przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że tak wymierzona kara jest współmierna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo - przedmiotowe sprawy, w tym przede wszystkim</p>

znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu. Oskarżony swoim zachowaniem wygenerował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w naruszeniu istotnego dobra prawnego - zdrowia pokrzywdzonej S. K.. Popęłił czyn zabroniony umyślnie, z zamiarem co najmniej ewentualnym, a więc stopień zawinienia oskarżonego był wysoki. Skutki tego zamachu po stronie pokrzywdzonej utrzymują się do dnia dzisiejszego, pokrzywdzona doznała skomplikowanego urazu, do dzisiaj odczuwa tego konsekwencje, nie wróciła do pełnego zdrowia. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd na jego korzyść uwzględnił jego przyznanie się do winy, na niekorzyść przyjęto jego uprzednią karalność. Kara tak ukształtowana co do rodzaju i wymiaru spełni cele kary w zakresie jej oddziaływania ogólnospołecznego oraz cele kary w zakresie oddziaływania indywidualnego.

Stosowanie wobec oskarżonego kary łagodniejszego rodzaju byłoby w ocenie Sądu nieskuteczne, a to z uwagi na jego wcześniejszą karalność, oskarżony był karany sądownie, wymierzano mu kary wolnościowe, jednak

			<p>jak się okazało ich rodzaj nie zdeterminował oskarżonego do przewartościowania swojej postawy życiowej i powrócił na drogę przestępstwa. Przy czym nie można nie dostrzegać, że wcześniej orzeczone kary okazały się o tyle nieskuteczne, że tym razem sprawca dokonał zamachu na zdrowie pokrzywdzonej, a więc czynu o znacznie większym stopniu społecznej szkodliwości niż popełniane poprzednio.</p>
D. K.	III.	III.	<p>Za przypisane oskarżonemu w pkt. III wyroku przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że tak wymierzona kara jest współmierna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Oskarżony popełnił czyn zabroniony umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, a więc stopień zawinienia oskarżonego był wysoki. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd na jego korzyść uwzględnił jego przyznanie się do winy, fakt, że wskazał pokrzywdzonemu miejsce ukrycia zabranego mienia, na niekorzyść natomiast przyjęto jego uprzednią karalność za przestępstwa</p>

			<p>przeciwko mieniu. Kara tak ukształtowana co do rodzaju i wymiaru spełni cele kary w zakresie jej oddziaływania ogólnospołecznego oraz cele kary w zakresie oddziaływania indywidualnego.</p> <p>Stosowanie wobec oskarżonego kary łagodniejszego rodzaju byłoby w ocenie Sądu nieskuteczne, a to z uwagi na jego wcześniejszą karalność, oskarżony był karany sądownie, wymierzano mu kary wolnościowe, jednak jak się okazało ich rodzaj nie zdeterminował oskarżonego do przewartościowania swojej postawy życiowej i powrócił na drogę przestępstwa.</p>
D. K.	IV	IV	<p>W pkt. IV wyroku Sąd na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85a k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego jednostkowych kar pozbawienia wolności orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę łączną uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy /sprawca działał umyślnie/, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa /pokrzywdzona do dnia dzisiejszego odczuwa negatywne skutki</p>

			<p>zdarzenia, nie wróciła do pełnej sprawności/, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu / sprawca jest osobą wielokrotnie karaną sędownie, który odbywał karę pozbawienia wolności w przeszłości, po popełnieniu przestępstwa na szkodę S. K. grozi jej, ubliżał, nachodził/. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku jest adekwatnym i sprawiedliwym rodzajem reakcji prawnokarnej na zachowanie oskarżonego zarówno co do rodzaju kary jak i jej wymiaru. Kara tego rodzaju i w tej wysokości zdeterminuje oskarżonego do przewartościowania swojej dotychczasowej postawy życiowej. Kara łączna spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć, a jednocześnie czyni zadość potrzebom i wymogom prewencji generalnej.</p>
D. K.	V.	I.	<p>Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego D. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Zważyć należy, że zgodnie z uchwałą Sądu</p>

Najwyższego z dnia 26 września 2002 r., I KZP 21/02 w razie skazania za przestępstwa składające się na ciąg przestępstw przewidziany w art. 91 § 1 k.k., zawarta w tym przepisie dyrektywa nakazująca wymierzenie jednej kary za te wszystkie przestępstwa ma odpowiednie zastosowanie do orzekania środków karnych tego samego rodzaju. Sąd wymierzył wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat na podstawie art. 42 § 1 k.k. Stosownie do treści wskazanego przepisu, Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 art. 42 k.k. był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177 k.k. W przedmiotowej sprawie z uwagi na prowadzenie przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości, Sąd był zobligowany do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres nie krótszy niż 3 lata. W ocenie Sądu

			<p>w realiach niniejszej sprawy istniały podstawy do orzeczenia wskazanego środka karnego na okres 4 lat. W ocenie Sądu orzeczenie wspomnianego zakazu na okres 4 lat spełni swoją funkcję i powstrzyma oskarżonego przed popełnieniem podobnego czynu w przyszłości. W ocenie Sądu okres ten pozwoli oskarżonemu zweryfikować swoją postawę i wysnuć wnioski na przyszłość, a w konsekwencji zapobiegnie powstaniu podobnej sytuacji /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 czerwca 2003 r., sygn. akt V KK 44/03/. Przy określeniu czasu trwania tego środka Sąd wziął pod uwagę stopień intoksykacji alkoholem, fakt, że sprawca dopuścił się dwóch przestępstw, fakt, że sprawca w stanie nietrzeźwości przewoził inne osoby, prowadził samochód stwarzając niebezpieczeństwo dla pozostałych uczestników ruchu drogowego.</p>
D. K.	VI	I	<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego D. K. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał, że orzeczona wysokość świadczenia</p>

			pieniężnego stanowić będzie dla sprawcy adekwatną dolegliwość i spełni cele wychowawcze.
D. K.	VII	II	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego D. K. środek kompensacyjny w postaci zadośćuczynienia za wyrządzoną przestępstwem krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej S. K. kwoty 2000 złotych. Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej uprawnionej osoby orzeka, obowiązek naprawienia w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pojęcie szkody z art. 46 § 1 k.k. należy traktować szeroko. Sens tego przepisu, nawet ograniczonego tylko do wyrządzonej szkody, należy odczytywać w kontekście zapewnienia w procesie karnym szerokiej ochrony pokrzywdzonemu.</p> <p>Pokrzywdzona w wyniku czynu określonego w punkcie II. wyroku bez wątpienia doznała krzywdy przejawiającej się nie tylko bólem fizycznym, cierpieniem, koniecznością przyjmowania leków przeciwbólowych, znacznym ograniczeniu jej sprawności /uszkodzony</p>

			bark uniemożliwia jej do tej pory podjęcie pracy/ .
D. K.	VIII	II	Na podstawie art. 41a § 1 i § 4 k.k. orzeczono wobec oskarżonego D. K. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną S. K. na okres 5 lat oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej S. K. na odległość mniejszą niż 20 metrów na okres 5 lat. Zdaniem Sądu jest to właściwy środek umożliwiający pokrzywdzonej prawidłowe funkcjonowanie społeczne, bez obawy o możliwość ponownego ataku ze strony oskarżonego. Tym bardziej, że jak wynika z zeznań pokrzywdzonej oskarżony w dalszym ciągu kontaktuje się z nią, wygraża jej, wyzywa, ubliża /k. 226v/.
11.	<i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K.	V	V	Sąd na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu D. K. okres zatrzymania prawa

			jazdy od dnia 23 lipca 2021 r.
D. K.	IX	I, II, III	Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie stosownie do treści art. 63 § 1 i § 5 k.k., tj. od godz. 19:30 dnia 23 lipca 2021 r. do godz. 12:47 do dnia 24 lipca 2021 r.
12. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Na wniosek oskarżonego ustanowiono mu obrońcę z urzędu na etapie postępowania sądowego. W związku z powyższym na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze /Dz. U. z 2015 r., poz. 615 z późn. zm./ w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w			

<p>sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z przyznano adwokat A. W. Kancelaria Adwokacka w N. od Skarbu Państwa kwotę 420 złotych wraz z należnym podatkiem VAT.</p>		
<p>13. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XI</p>	<p>Na mocy art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego P. S. od kosztów sądowych w całości z uwagi na fakt, iż w dacie wydania wyroku był on osobą bez majątku, na co wskazuje oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym.</p>	
<p>14. Podpis</p>		

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)